

פרשת אמור

כי תבואו אל הארץ וקצרתם את קצירה...וספרתם לכם וגו' (כט, ט)

הספירה כהכנה למתן תורה

בספר נהר שלום להרש"ש (בסו"ס ע"ח דף לב) כתב בזה הלשון: כי פסח וימים אלו הם שורש לכל ימות השנה, ובדרך שהולך בהם, בה מוליכים אותו כל ימות השנה. עכ"ל. וצריך ביאור למה ימים הללו הם קובעים לכל השנה.

אכן, הנה בני ישראל היו במצרים בתוך בליעת הטומאה סתומים ואסורים, ובא הקב"ה בכוחו ובזרועו והוציאם לחירות, והתחיל ללמדם תורה, ולהעלותם מדרגה לדרגה, ועשאם עם סגולה, וגולת הכותרת היתה נתינת התורה. והנה גם אנחנו כל שנה ושנה חוזר הגלגל ומתחדשת ההתעוררות אשר היתה בימי קדם.

והנה בליל פסח, אנו מצוים: "חייב אדם להראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים". ובאותו ערב מתגלה עלינו אור גדול מאוד, והננו עולים ממדרגתנו אל על למדרגה גבוהה יותר. מ"מ אחר היו"ט הראשון, שוב אנו יורדים אל מצב הראשון מנוקים. אכן מוטל עלינו מעתה עד חמישים יום להתחיל שוב ולהתרענן ולהתכונן הכנה טובה. ובכל יום ויום סופרים ספירת העומר עד חמישים יום, ועי"ז אנו מתנקים. וכמ"ש בזוהר, שכל הסופר ספירת העומר נקרא "טהור" ואם לאו, אינו נקרא טהור לקראת חג השבועות - יום מתן תורה, שאז מקבלין את התורה הקדושה.

והמשל לזה, כאילו בליל הסדר נולדנו גדולים ממש, ושוב יורדים ונעשים קטנים ומתחילין לאט לאט. נמצא, שהיה לנו כמה מצבים: עיבור בבטן ההריון, זהו בזמן הגלות, ושוב היתה הולדה ביציאה ממצרים, ומאז מתחיל הגידול. ובכך נמצא, כי בימי ספירת העומר אנחנו כקטן הנולד, שהוא צריך לאכול טוב ולשתות טוב, וכפי אכילתו והכנתו כן יגדל ויבריא. כמו כן אנחנו צריכים לאכילה ושתיה רוחניים, שהן הן מצותה של תורה ולימוד התורה. ואז בהגיע חג מתן תורה, נהיה גדולים ובריאים לקבל עול תורה, כקטן שהגיע ל"ג שנה שמקבל התורה.

ואומרים על הגר"א מוילנא: שקידש עצמו בימי ספירת העומר ללמוד בהתמדה גדולה יותר (מובא בתשובות והנהגות ח"ג ססי' קמח) והיינו משום שהן הן ימי הכנה אשר הם קובעים את עתידנו.

ועפי"ז יש לרמוז: 'כי תבואו אל הארץ' - כאשר נולדתם, 'וקצרתם את קצירה' - כלומר ההולדה שהיא הקצירה תיעשה לנכון, קצירה טובה! ואז 'וספרתם לכם' - מלשון ספיר ומאיר, 'ממחרת השבת' - מאחרי יו"ט שאז מתחילין אנו לצמוח, והיינו שנזכך עצמנו עד שנהיה כאבן ספיר זורח וצומח, 'שבע שבתות תמימות תהיינה' - כלומר שלימות כיעקב איש תם יושב אוהלים ע"י עסק התורה. ואז 'והניף הכהן אותם תנופה' - כלומר נתעלה למעלה. אמן.

מקור: הרב אלעזר זאב רז שליט"א